

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 4, leden 1 en 2, van richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽¹⁾, door naar aantal en oppervlakte onvoldoende gebieden als specialebeschermingszones aan te wijzen om aan alle in bijlage I bij de richtlijn genoemde vogelsoorten alsmede aan alle niet in die bijlage I genoemde trekvogelsoorten bescherming te bieden;
2. het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 4, leden 1 en 2, van richtlijn 79/409/EEG legt de lidstaten een specifieke verplichting op om gebieden aan te wijzen als „specialebeschermingszones” (SBZ) voor de daadwerkelijke instandhouding van de in bijlage I bij die richtlijn genoemde soorten en van de andere geregeld voorkomende trekvogels opdat deze soorten daar waar zij nu voorkomen, kunnen voortbestaan en zich kunnen voortplanten. Die verplichting heeft op zijn minst betrekking op alle naar aantal en oppervlakte voor de instandhouding van de betrokken soorten meest geschikte gebieden, waarbij rekening wordt gehouden met hun beschermingsbehoeften. Welk aantal SBZ's voldoende is, wordt aan de hand van het nagestreefde doel bepaald.

De lidstaten beschikken over een zekere beoordelingsmarge bij de bepaling van de gebieden die het best beantwoorden aan de in artikel 4 van de richtlijn gestelde eisen, maar moeten hun beoordeling uitsluitend op wetenschappelijke ornithologische criteria baseren. Van alle beschikbare referenties is de lijst van de voor vogels belangrijke gebieden (Important Bird Areas, IBA), die in 1998 door de Sociedad Española de Ornitología is opgesteld (SEO/Birdlife 98-lijst), voor Spanje de best gedocumenteerde en nauwkeurigste referentie voor de bepaling van de gebieden die voor de instandhouding, en met name voor het voortbestaan en de voortplanting van de belangrijke soorten het meest geschikt zijn. Die lijst is gebaseerd op uitgebalancerte ornithologische criteria aan de hand waarvan kan worden bepaald welke plaatsen het meest geschikt zijn voor de instandhouding van alle in bijlage I genoemde soorten en andere trekvogelsoorten, en wijst de belangrijkste vogelbeschermingsgebieden in Spanje aan.

Uit de vergelijking van de gegevens van de SEO/Birdlife-lijst met de door het Koninkrijk Spanje aangewezen specialebeschermingszones, zowel wat het gehele Spaanse grondgebied betreft als bij een naar autonome gemeenschappen opgesplitste analyse, volgt dat de als SBZ aangemerkte gebieden naar aantal en oppervlakte kleiner zijn dan de gebieden die volgens wetenschappelijk bewijsmateriaal het meest geschikt zijn om aan de onder artikel 4 van de richtlijn vallende vogels een passende bescherming te bieden.

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.04.1979, blz. 1.

Verzoek van het Tribunale di Cagliari van 14 mei 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Enirisorse SpA en Sotacarbo SpA

(Zaak C-237/04)

(2004/C 201/22)

Het Tribunale di Cagliari heeft bij beschikking van 14 mei 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 juni 2004, in het geding tussen Enirisorse SpA en Sotacarbo SpA, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- a) Vormt de in artikel 33 van wet nr. [273/02] bedoelde regeling een steunmaatregel van de staat ten gunste van Sotacarbo SpA die onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87 EG is en voor het overige onwettig aangezien zij niet is aangemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3, EG?
- b) Is de genoemde regeling in strijd met de in de artikelen 43, 44, 48, 49 en volgende EG bedoelde bepalingen inzake vrijheid van vestiging en vrij verkeer van diensten?

Beroep, op 14 juni 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-250/04)

(2004/C 201/23)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 juni 2004 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Zavvos en M. Shotter, leden van de juridische dienst van de Commissie.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/19/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten (Toegangsrichtlijn), en door die bepalingen in ieder geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in het nationale recht is op 24 juli 2003 verstreken.

(¹) PB L 108 van 24.4.2002, blz. 7.

Beroep, op 14 juni 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-251/04)

(2004/C 201/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 juni 2004 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Zavvos en K. Simonsson, leden van de juridische dienst van de Commissie.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door enkel schepen onder Griekse vlag toe te staan sleepdiensten op de open zee te verrichten, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 1 van verordening (EEG) nr. 3577/92 (¹) van de Raad van 7 december 1992 houdende toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten (cabotage in het zeevervoer);
- de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De geldende Griekse wettelijke bepalingen zijn in strijd met artikel 1 van verordening nr. 3577/92.

(¹) PB L 364 van 12.12.1992, blz. 7.

Beroep, op 14 juni 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-252/04)

(2004/C 201/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 juni 2004 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Georgios Zavvos en Michael Shotter, leden van haar juridische dienst.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (¹), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 24 juli 2003 verstreken.

(¹) PB L 108, blz. 51.

Beroep, op 14 juni 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-253/04)

(2004/C 201/26)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 juni 2004 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Georgios Zavvos en Michael Shotter, leden van haar juridische dienst.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn) (¹), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 24 juli 2003 verstreken.

(¹) PB L 108, blz. 33.